

В ПАМЕТ НА ПРЕПОДОБНИЯ НАШ ОТЕЦ СИСОЙ ВЕЛИКИ

От младини обикнал Бога, преподобният Сисой поел игото на кръста и с усърдие последвал Христа, подвизавайки се в египетските пустини с подвизите на поста. Той водел равноангелски живот и със смирение и молитва побеждавал пълчищата на невидимите врагове. Блаженият Сисой пребивавал на една пустинна планина, където преди се подвизавал преподобният

Антоний Велики, и бил подражател на неговото житие. За своето смиренотърпение той получил такава благодат от Бога, че дори възкресявал мъртви. Патерикът разказва и следното за свети Сисой.

Един мирянин се отправил при авва Сисой на Антониевата планина за благословия заедно с малкия си син. Случило се така, че по пътя момчето се разболяло и починало. Но баща му не се смутил и с вяра го отнесъл при стареца. Когато влязъл в килията, той паднал пред него и положил в нозете му умрелия си син, сякаш изпросвал благословията и молитвите на преподобния. След като старецът се помолил и подал благословията си, мирянинът излязъл и оставил умрялото дете в нозете му. Свети Сисой не забелязал, че детето е мъртво, и като предположил, че още очаква благословия, казал:

– Стани, дете, и си върви.

И мъртвият веднага възкръснал и тръгнал след баща си.

А той, като видял сина си жив, се върнал с него при стареца и му благодарил. Като разбрал, че е възкресил мъртъв, светецът много се натъжил, защото не желал славата на чудотворец, и забранил на човека да разказва за случилото се до самата му кончина.

ЖИТИЯ НА СВЕТИИТЕ

Веднъж братята попитали боговдъхновения отец:

– Ако някой брат падне в грях, достатъчна ли ще е една година, за да се покае?

– Жестоки са тези думи – отговорил старецът.

Тогава братята казали:

– Значи съгрешилият трябва да се кае само шест месеца?

– Много е – отговорил старецът.

– Може би – отново попитали братята – за покаянието му са достатъчни четиридесет дни?

– И това е много – пак отвърнал той.

После добавил:

– Вярвам в милосърдието на Човеколюбивия Бог, и ако човек се покае от цялата си душа, Бог ще приеме покаянието му до три дни.

Един брат отново попитал стареца:

– Как да постъпя, отче, понеже паднах в грях?

– Изправи се, чедо – отговорил старецът, – и ще се спасиш.

– Но след като се изправих, паднах отново – отговорил братът.

– Отново се изправи – казал старецът.

– Докога – запитал братът – ще продължава моето падение и изправяне?

– Докато не дойде краят ти и те застигне или в добро, или в зло. Затова трябва винаги да пребиваваме в изправяне, та в него да ни застигне кончината ни.

Преподобният отец имал един ученик на име Аполос. По силата на вражеското коварство сред другите изкушения у него се появило желанието да придобие свещенически сан. На сън му се явили бесове в образа на светители, които го хиротонисали за епископ. Когато се събудил, той започнал да моли стареца да му заповяда да иде в града при архиерея, за да приеме ръкополагане за свещеник. Но старецът му забранявал и с поучения го вразумявал да не търси сан, по-висок от своето достойнство. Огорчен от постоянните поучения и наставления на стареца, Аполос тайно избягал от него и се

ЖИТИЯ НА СВЕТИИТЕ

отправил при свои роднини в Александрия, за да може с тяхно съдействие по-скоро да получи презвитерски сан. Когато вървял по пътя, срещнал бяс в образа на необикновено висок човек. Той бил гол и черен, с отвратително лице, с дебели устни и железни нокти. Бил подобен на звяр, но в същото време приличал и на мъж, и на жена. Разпространявайки смрад, бесът показвал пред Аполосовите очи такова безсрамие, че дори не може да се опише. Той се хвърлил на врата му, прегръщал го и често го целувал. Аполос се ограждал с кръстното знамение и се опитвал да се отскубне от ръцете му.

Но бесът му казал:

– Защо бягаш от мене? Знай, че си мой и аз те обичам, защото изпълняваш моите желания. Затова и дойдох да те съпровождам, докато не изпълня всичките ти желания докрай.

Аполос не бил в състояние да понесе неговия смрад и безсрамие, вдигнал очи към небето и високо извикал:

– Боже, по молитвите на моя отец Сисой, помогни ми и ме избави от тази напасть!

Тогава бесът отстъпил от него, преобразил се в красива гола жена и му казал:

– Ела и удовлетвори желанието си, защото много пъти си ме успокоявал с помисли в сърцето си!

– Искан – добавил бесът – да те направя свещеник и епископ, но молитвите на Сисой, сластолюбивия старец, ме прогонват от тебе. С тези думи бесът станал невидим.

Обзет от силен страх, Аполос се върнал при стареца и като паднал пред него, му изповядал всичко и молел за прошка. Той разказал и на братята какви страдания е претърпял от дяволската прелест и как му помогнали молитвите на преподобния Сисой.

Наистина молитвата на преподобния била силна да прогони бесовете. Тя прогонила измъчващия го нечист дух и от друг ученик на стареца, на име Авраам. Всички зли духове бягали от него и не смеели да се приближат до храбрия и непобедим Христов воин.

ЖИТИЯ НА СВЕТИИТЕ

Преподобният Сисой живял в пустинята шестдесет години. Когато вече бил на смъртен одър, заобиколен от братя, лицето му се озарило от светлина и той им казал:

– Ето, дойде авва Антоний.

После помълчал малко и отново казал:

– Ето, дойде ликът на пророците.

И отново просиял и казал:

– Ето, дойде ликът на апостолите.

И двойно просияло лицето му и той беседвал с невидимите лица.

Братята го молели:

– Отче, кажи ни с кого беседваш?

А той отговорил:

– Ангелите дойдоха да ме вземат, но аз ги моля да ме оставят още малко, за да мога да се покая.

– Ти нямаш нужда от покаяние, отче – казали му братята. На това старецът отговорил:

– Наистина не зная дали съм положил поне началото на своето покаяние.

Но всички братя знаели, че той е свършен в добродетелите.

След това отново, още по-силно просиял и лицето му станало като слънце, а всички много се изплашили.

Тогава старецът казал:

– Ето, иде Господ, гледайте всички. Той казва: донесете Ми избрания съсъд от пустинята!

С тези думи преподобният предал духа си на Господа. В този момент блеснала мълния и килията се изпълнила с благоухание.

Завършил с такава блажена кончина временния си живот, преподобният Сисой се преселил във вечния. И сега съжителства с Христа и се наслаждава на Неговото Лице, заедно с онези ликове на светии, които видял при кончината си.

ЖИТИЯ НА СВЕТИИТЕ

По молитвите на преподобния наш отец Сисой да се сподобим и ние с тази радост чрез благодатта на нашия Господ Иисус Христос, на Когото слава во веки. Амин.

© Жития на светиите, преведени на български език от църковно-славянския текст на Чети-минеите ("Четви-Минеи") на св. Димитрий Ростовски.